

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil v plném rozsahu rozhodnutí Evropské komise ze dne 26. února 2015 týkajícího se opatření SA.35388 (2013/C) S.A. 35388 (2013/C) (ex 2013/NN et ex 2012/N) Polsko – „Zřízení letiště Gdynia-Kosakowo“;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně mimo jiné tyto žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející ze

- svévolného jednání a zjevně nesprávného posouzení při zjišťování skutkového stavu, překročení rozsahu posuzovací pravomoci Komise a zjevně nesprávného posouzení důkazů.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z

- neprovedení přezkumu faktorů a okolností relevantních pro právní posouzení investic do letiště Gdynia-Kosakowo Komisí.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z

- překročení posuzovací pravomoci Komise ve smyslu judikatury, která zdůrazňuje povinnost orgánu, kterému byla přiznána určitá posuzovací pravomoc, vyložit, z jakého důvodu byly některé důkazy a skutečnosti zohledněny, a jiné naopak odmítnuty.

4. Čtvrtý žalobní vycházející z

- porušení čl. 107 odst. 1 SFEU ve spojení s obecnou zásadou evropského práva, která tvoří základ zásady právní jistoty a loajality orgánu vůči právním subjektům, z důvodu nesprávného uplatnění a výkladu.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z

- nesprávné právní kvalifikace skutečností a důkazů, a tudíž porušení čl. 107 odst. 1 SFEU, z toho důvodu, že Komise vycházela z toho, že v projednávané věci nebyla opatření žalobkyň v souladu s kritériem soukromého investora a nebylo prokázáno, že investiční projekt bude realizován soukromým investorem, z čehož vyvodila, že investice do letiště Gdynia-Kosakowo představuje protiprávní státní podporu.

Žaloba podaná dne 8. května 2015 – Gameart v. Komise

(Věc T-264/15)

(2015/C 254/21)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Gameart sp. z o.o. (Bielsko-Biała, Polsko) (zástupce P. Hoffman, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 18. února 2015 v části, v níž potvrzuje odmítnutí vyhovět žádosti zaslané ministerstvu zahraničí Polské republiky a týkající se přístupu ke kopiím dopisů Polské republiky zaslaných Komisi ohledně řízení vedených Komisí ve věci porušení unijního práva Polskou republikou s ohledem na zákon o hazardních hrách ze dne 19. listopadu 2009, které jsou v držení tohoto ministerstva,
- pokud by Tribunál zaujal stanovisko odlišné od stanoviska žalobkyně, podle něhož nelze čl. 5 druhý pododstavec nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise chápat tak, že umožňuje Komisi učinit závazným rozhodnutí o žádosti o přístup k dokumentům, které jí bylo předáno členským státem a které bylo adresováno fyzickou nebo právnickou osobou orgánu tohoto státu, aby podle článku 277 SFEU rozhodl, že čl. 5 druhý pododstavec tohoto nařízení nelze z důvodu své neplatnosti v projednávané věci použít,
- rozhodl, že Evropská komise ponese vlastní náklady řízení, jakož i nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatku pravomoci Komise s ohledem na čl. 5 druhý pododstavec nařízení 1049/2001
 - Jelikož byla žádost adresovaná orgánu členského státu a netýkala se dokumentů, jejichž autorem by byl tento stát, článek 4 nařízení se nepoužije. Pouhé předání žádosti členským státem Komisi podle čl. 5 druhého pododstavce nařízení neposkytuje Komisi pravomoc, pokud se tato žádost netýká dokumentů, jejichž je autorem. I když by se na žádost uplatnil článek 5 nařízení, nemůže být čl. 5 druhý pododstavec nařízení vykládán tak, že unijní orgán opravňuje k tomu, aby rozhodnutí o této žádosti učinil závazným.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 4 odst. 4 a 5 nařízení 1049/2001
 - Komise byla před vydáním svého rozhodnutí o přístupu k dokumentu, jehož autorem je Polská republika, povinna provést konzultaci s tímto státem podle čl. 4 odst. 4 nařízení, což neučinila. K odmítnutí zpřístupnit dokument, jehož autorem je Polská republika, navzdory neexistenci nesouhlasu projeveného podle čl. 4 odst. 5 nařízení, by mělo docházet pouze za výjimečných okolností, které v projednávaném případě nenastaly.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článku 296 SFEU
 - Komise nijak neodůvodnila svoji pravomoc vydat rozhodnutí, pokud jde o jeho napadenou část, navzdory tomu, že žalobkyně většinu své potvrzující žádosti věnovala otázce absence pravomoci Komise. Příslušné informace nebyly uvedeny v odůvodnění napadeného rozhodnutí, což žalobkyni zbavuje přiměřené ochrany jejích práv před Tribunálem.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z neplatnosti podle článku 277 SFEU
 - Pokud by měl Tribunál navzdory argumentům obsaženým v prvním žalobním důvodu, že čl. 5 druhý pododstavec nařízení 1049/2001 je třeba vykládat ve smyslu, že předání žádosti o přístup k dokumentu v držení členského státu tímto státem unijnímu orgánu zmocňuje tento orgán učinit závazným rozhodnutí o této žádosti, žalobkyně tvrdí, že takto chápaný článek 5 nemůže být založen na čl. 15 odst. 3 SFEU ani na článku 255 Smlouvy o ES jakožto vhodných právních základech, a proto není platný. Takto chápané ustanovení navíc neodpovídá odůvodnění nařízení 1049/2001, a proto je neplatné z pohledu článku 296 SFEU (článku 253 Smlouvy o ES).